

Ng&#225;i sành rượu, tr&#225;c h&#225;t c&#225;m l&#225;y chai rượu, ng&#225;m nghĩa m&#225;t lát, nh&#225; say đ&#225;m, nh&#225; vu&#225;t ve chai rượu, tr&#225;n tr&#225;ng mà âu y&#225;m n&#225;ng n&#225;n nh&#225; cái ki&#225;u gi&#225;i y m&#225;t cô gái.

Anh ta l&#225;i đ&#225;t chai rượu u xu&#225;ng. Tay n&#225;m ch&#225;t chi&#225;c chén trong tay, &#225;m &#225;m. Chén rượu không có tai. Có th&#225; là chi&#225;c chén Bát Tr&#225;ng, chén &#225; lò ông Thi&#225;u ho&#225;c chén c&#225; có men sáng, đ&#225;i đáy có ch&#225; " N&#225;i ph&#225; ". Quanh chén có v&#225; chút th&#225;y m&#225;c và hai câu th&#225; :

V&#225; th&#225;y đ&#225;u can nh&#225;t,  
&#225;&#225;&#225;&#225; K&#225; s&#225;n nh&#225;p m&#225;ng th&#225;n.

Anh ta rút nút chai b&#225;ng lá khô ra, ng&#225;i ng&#225;i r&#225;i rót rượu ra chén. Th&#225; là rượu hi&#225;n ra, d&#225;u dàng, n&#225;n n&#225;, trong su&#225;t. Có th&#225; là đ&#225;c &#225;m ( u&#225;ng m&#225;t mình ) ho&#225;c là đa &#225;m ( u&#225;ng v&#225;i nhi&#225;u ng&#225;i ). Trong m&#225;y ng&#225;i u&#225;ng rượu v&#225;i nhau, ng&#225;i i ít t&#225;i h&#225;n ph&#225;i gi&#225; ý. Khi nâng chén, không đ&#225; chén c&#225;a mình cao h&#225;n chén c&#225;a ng&#225;i nhi&#225;u tu&#225;i.

Tay nâng chén rượu, ng&#225;i ta t&#225;p m&#225;t h&#225;p th&#225;t nh&#225;, kh&#225; ch&#225;p mi&#225;ng r&#225;i m&#225;i u&#225;ng t&#225;p đ&#225;u tiên, t&#225;p th&#225; hai... Ng&#225;i ta th&#225;y tinh th&#225;n ph&#225;n kh&#225;i. N&#225;i m&#225;t nh&#225;c đ&#225;c gi&#225;m đi. Tâm h&#225;n nh&#225; t&#225;nh. Ng&#225;i ta quên đi m&#225;i bi&#225;ch, m&#225;i s&#225; v&#225;n v&#225;t trong cu&#225;c s&#225;ng. T&#225; bi&#225;n mình t&#225; nô l&#225; c&#225;a cu&#225;c s&#225;ng v&#225;t ch&#225;t sang t&#225; do. Ng&#225;i ta chuy&#225;n th&#225;c t&#225; vào m&#225;ng m&#225;t cách d&#225; dàng và êm &#225;.

Khi u&#225;ng v&#225;i b&#225;n bè, ng&#225;i ta cùng u&#225;ng, cùng say đ&#225; t&#225; tình th&#225;t v&#225;i nhau, u&#225;ng cho s&#225; giao &#225;c, h&#225;a h&#225;n đ&#225;c b&#225;n v&#225;ng. Con qu&#225; tinh ngh&#225;ch trong rượu s&#225; đ&#225;a ng&#225;i u&#225;ng rượu tr&#225; v&#225; nh&#225;ng ngày vàng son. H&#225; tr&#225; nên d&#225; dàng, chan hòa, vui t&#225;i.

Ng&#225;i sành rượu ph&#225;i tri k&#225; v&#225; ( bi&#225;t v&#225; c&#225;a rượu ); tri k&#225; h&#225;ng ( bi&#225;t h&#225;ng th&#225;m c&#225;a rượu ); tri k&#225; &#225;o ( bi&#225;t s&#225; huy&#225;n &#225;o ); tri k&#225; linh ( bi&#225;t cái linh h&#225;n c&#225;a rượu )...

Ng&#225;i ta u&#225;ng n&#225;m; u&#225;ng th&#225;ng th&#225;c, u&#225;ng l&#225;y say. U&#225;ng ki&#225;u chén thù chén t&#225;c là u&#225;ng hai ng&#225;i : ch&#225; và khách. Bên ch&#225; là bên " t&#225;c " có nghĩa là chúc m&#225;ng. Bên khách là bên " thù " có nghĩa là u&#225;ng đáp l&#225;i.

Ng&#225;i ta uống đồ uống, uống rượu, và đi và uống... Ng&#225;i đàn ông lý tưởng nhất thì xa kia phải là người tài hoa phải biết chơi (đàn hát), k&#228; (đánh c&#228;); thi (làm thơ); h&#228;a (v&#228;)... Người phải biết chơi (uống rượu) mới là tr&#228;n v&#228;n. T&#228;u cũng chỉ mới đi và quan trọng.

Nh&#228;ng người có thể học tạo nhân mới khách khi uống rượu yêu cầu phải có một không khí phù hợp, người uống với mình phải "ngon", rượu phải ngon, thức ăn phải ngon...

Ng&#225;i giàu có uống rượu để t&#228;n h&#228;n và có thể uống để làm các món nh&#228;m. Ng&#225;i có chức nghĩa, và uống rượu và làm thơ làm phú, để cho nhau nghe nh&#228;ng áng văn hay. Có khi họ và uống và thơ uống thức gì uống hát ca trừ c&#228;a các đạo n&#228;ng. Họ đi sáng tác c&#228;a họ ra để các đạo n&#228;ng trình bày. Ng&#225;i nghèo thì uống "suông". Cũng có khi thức ăn là qu&#228;sung, qu&#228;t, qu&#228;i hoặc qu&#228;nhót cũng xong. Gọi là rượu nh&#228;t, rượu suông.

Trong nh&#228;ng bữa rượu, người ta xếp nh&#228;ng người ngang tu&#228;i với nhau, nh&#228;ng người có chức sẽ ngồi với nhau hoặc bình dân ngồi với nhau. Nh&#228;ng khi uống rượu ở Việt Nam "chén chú chén anh" thì thức uống phải, bình đồ uống. Chơi phải giữ gìn mà nh&#228;m nhai, tai nghe... Đó là thú dân dã và để biết.

Cũng có nhiều người say : say kh&#228;t, say kh&#228;t c&#228; b&#228;, say tít cung mây, say túy lúy cần khôn, say m&#228;m, say mê m&#228;n đời, say ngà ngà, say không biết trời đất là gì... L&#228; dĩ nhiên cũng thơ uống có chuyện : "rượu vào lời ra" hoặc quá chén mà xảy ra nh&#228;ng đi&#228; đáng tiếc.

Ở thời xa xưa, nh&#228;ng người dân ở vùng cao uống rượu ở c&#228;n. Mọi người uống tập thể một vòng rượu. Nh&#228;ng rồi một số di dân xuống đồ uống bình, họ sống trong môi trường mới, không uống rượu ở c&#228;n nữa. Họ đã quên rượu uống rượu này đi. Nh&#228;ng nh&#228;ng người anh em c&#228;a họ ở miền cao vẫn còn giữ đồ uống ở c&#228;n. Tính uống đồ uống c&#228;a việc uống rượu ở c&#228;n rất cao. Họ cùng vui với nhau bên chén rượu ở c&#228;n, sống cùng nhau và chết cùng nhau.